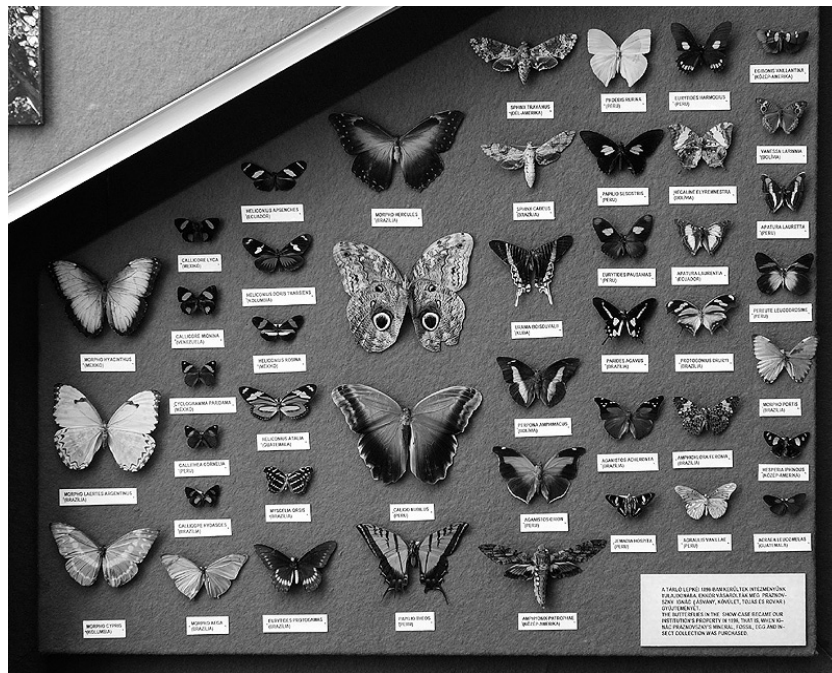

azért kezdett álnéven írni, hogy megkülönböztesse magát édesapjától, Vlagyimir Dmitrijevic Nabokovtól, aki közismert politikus volt és maga is sokat publikált.)

Ám a német megszállás és a háború megtizedelte és szétszórta e magas kultúrával rendelkező, lélekszámban is jelentős közösséget. Nabokovot Amerikában ehhez képest alig ismerte valaki a Lolita 1955-ös megjelenéséig. Nabokov a novellában részletesen elemzi fiktív hőse fiktív életművét is, mint egy profi irodalomtörténész, aki rávilágít arra a roppant összetett kérdésre, hogy mi a viszony a rögzített művek immanens esztétikai értéke és a befogadó közeg(ek)nek a művektől többnyire teljesen független történelmi, kulturális, ízlésbeli stb. változásai között, vagyis hogyan képes (képes-e) megőrződni a mű az időben. Nabokov soha nem tért vissza a szülőföldjére, bár műveiben gyakran eljátszik ezzel a gondolattal. Ki tudja, sejtette-e, hogy egyszer, a majdan újból Szentpétervárnak nevezett városban a Morszkaja utca 47. szám alatt, egykori otthonukban múzeum fog működni, mely intézmény a híres orosz-amerikai író, Vlagyimir Nabokov életét és a munkásságát lesz hivatva bemutatni a világ minden tájáról érkező kutatóknak, rajongóknak és turistáknak?

DÉL-AMERIKAI LEPKÉKET BEMUTATÓ TÁRLÓ
A CSAK EGY FÖLDÜNK VAN CÍMŰ TERMÉSZETVÉDELMI KIÁLLÍTÁSRÓL
(Móra Ferenc Múzeum)